

พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่าอันเป็น
สาธารณสมบัติของแผ่นดิน
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕)
อาทิตยทิพอาภา
พล.อ. เจ้าพระยาพิชัยเนนทรโยธิน
ตราไว้เมื่อวันที่ ๗ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

วันที่ ๘ เมษายน ๒๔๗๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ หน้า ๓๒

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรวางวิธีการ
หวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่า อันเป็นสาธารณสมบัติของ
แผ่นดินขึ้นไว้

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราช
บัญญัติว่าด้วยการหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่าอันเป็นสาธารณ
สมบัติของแผ่นดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป ให้
ยกเลิกบรรดากฎหมาย กฎและข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มี
บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่ง
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ถ้ารัฐบาลต้องการจะหวงห้ามที่ดินรกร้าง
เปล่าอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินเพื่อประโยชน์ใด ๆ
ก็ให้ดำเนินการหวงห้ามตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ การหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่า ให้ออก
เป็นพระราชกฤษฎีกาและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในพระราชกฤษฎีกานั้นให้ระบุ

- (๑) ความประสงค์ที่หวงห้าม
- (๒) เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการหวงห้าม
- (๓) ที่ดินซึ่งกำหนดว่าต้องหวงห้าม

ให้มีแผนที่แสดงเขตต์ที่ดินดังกล่าวแล้วติดไว้ท้ายพระ
ราชกฤษฎีกา แผนที่ดังกล่าวนี้ให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งแห่ง
พระราชกฤษฎีกา แต่ในกรณีหวงห้ามที่ดินริมทางหลวงนั้น
จะกำหนดเขตต์ที่ดิน ซึ่งหวงห้ามนับจากเส้นกลางทางหลวง
ออกไปเป็นระยะทางตั้งจะได้กำหนดไว้ใน พระราชกฤษฎีกา
ก็ได้

มาตรา ๖ เมื่อได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาในราชกิจจา
นุเบกษาแล้วให้เจ้าหน้าที่มอบสำเนาอันถูกต้องพร้อมทั้งแผนที่
ท้ายพระราชกฤษฎีกา เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียตรวจดูได้ ไว้วันที่

ก. ที่ทำการข้าหลวงประจำจังหวัด ซึ่งที่ดินที่หวงห้ามนั้น
ตั้งอยู่

ข. ที่ว่าการอำเภอหรือหออทะเบียนที่ดินในท้องที่ซึ่งที่ดิน
ที่หวงห้ามนั้นตั้งอยู่

วันที่ ๘ เมษายน ๒๔๗๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ หน้า ๓๔

มาตรา ๗ ถ้าการหวงห้ามนั้นมิได้กำหนดเวลาไว้ เมื่อ
จะถอนการหวงห้ามทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ก็ให้ออกเป็น
พระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกานั้นจะระบุเงื่อนไข
ในการถอนไว้ก็ได้

การถอนหวงห้ามแต่บางส่วนให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา
๕ และมาตรา ๖ ว่าด้วยแผนที่มาใช้โดยอนุโลม

การถอนหวงห้ามที่ว่ามานี้ ให้รวมทั้งการหวงห้ามที่มีไว้
ก่อนใช้พระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
ออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราช
บัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ.อ. พหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี